

Mezara Kafamı Uzattım

– safdeha · 10 Haziran 2016

Her gün mezarlıktan yolum geçiyor,
Ölmüş biri, duysam ağıt saçıyor...
Korku içinde çok fani kaçıyor!
Eğip de başımı kabre uzattım...

İlk önce topraktı köklerden kokan
Daracıktı mekan bir ömre akan
Gözyaşıydı ıslak bağrımı yakan
Sanki ölmüş gibi eceli tattım...

Her mezar taşında ayrı bir hazan,
Dua edin diyor gerisi saman,
Belki de ölmüştür nameyi yazan,
Yeni bir mezara uzandım yattım...

Daraldı mekanım dünya kayboldu,
Toprakta aldığım nefes boğuldu,
Geçmiş hızla aktı gözüm yaş doldu,
İrkildim, yattığım mezara battım...

Bakındım dünyaya yeniden o an,
O toprakta geçer tek para iman...
Anahtarı gizli, korkusu yaman!
O mezara düşen emaneti attım...

Saffet Kuramaz